

Proceduren har ikke været anvendt ved oprettelse af sygehusapoteker, idet disse oprettes efter sygehuskommunernes egen beslutning, når bestemmelserne i gældende apotekerlovs § 11 om, at sygehuset skal have mindst 500 sengepladser, er opfyldt. Efter lovforslaget kræver oprettelse og nedlæggelse af sygehusapoteker tilladelse fra indenrigsministeren, og der vil her blive fulgt den samme procedure med hensyn til indhentelse af udtalelser fra lokale myndigheder og faglige organisationer som ved afgørelser vedrørende private apoteker, jfr. bemærkningerne til § 54.

Udover de enkeltstående undersøgelser, der foretages af lægemiddelforsyningen i bestemte, afgrænsede områder i forbindelse med konkrete afgørelser om oprettelse og nedlæggelse af apoteker og apoteksfilialer, kan der være behov for med mellemrum at udarbejde en samlet redegørelse for lægemiddeldistributionen i et større geografisk område, som f.eks. en amtskommune. Ved også at medinddrage sygehusapotekerne og sygehusenes lægemiddelforsyning i en sådan redegørelse vil der blive tilvejebragt et grundlag for at foretage en samlet vurdering af lægemiddelforsyningen i et område, herunder for at se lægemiddelforsyningen fra apoteker og sygehusapoteker under ét. Da oprettelse eller nedlæggelse af sygehusapoteker i høj grad kan påvirke det forsyningsbehov, som de almindelige apoteker skal dække, bl.a. i forhold til sygehusvæsenet, er det væsentligt, at der anlægges en helhedsvurdering af lægemiddelforsyningen. Sundhedsstyrelsens generelle redegørelser, der forudsættes udarbejdet efter kontakt med de lokale myndigheder og faglige organisationer, vil kunne danne grundlag for de lokale myndigheders vurderinger af spørgsmålet om ændringer af lægemiddeldistributionen samt for de centrale myndigheders konkrete afgørelser om oprettelse, nedlæggelse m.v. af apoteker og apoteksfilialer.

Under den gældende lov er der kun blevet truffet et meget begrænset antal afgørelser pr. år med hensyn til oprettelse, nedlæggelse m.v. af apoteker/apoteksfilialer. Lægemiddeldistributionssystemet er meget veludbygget og af høj standard, og der skønnes heller ikke fremover at blive behov for at gennemføre større ændringer i distributionsstrukturen. Der må regnes med en rolig udvikling på området, og ved tilrettelæggelsen af strukturen må det forudsættes, at der ikke skal sigtes mod større ændringer i det samlede antal farmaceutbente enheder (apoteker/apoteksfilialer) og ej heller større ændringer i antallet af selvstændige apoteksenheder.

Til § 4

Der henvises til de indledende bemærkninger til dette kapitel.

Til § 5

Fastlæggelsen af det område, inden for hvilket en apoteksenhed skal ligge (den såkaldte »rayon«), forudsættes som hidtil vurderet ved oprettelse eller flytninger af apoteker ud fra navnlig forsyningsmæssige hensyn til befolkningens rimeligt lette adgang til apotek/apoteksfilial. Fastlæggelsen har især betydning i byer med flere apoteksenheder. En apoteksenhed har ikke dermed eneret til at forsyne det pågældende område med lægemidler.

Ved oprettelse af nyt apotek eller apoteksfilial eller flytning af et apotek vil det som hidtil være apotekeren, der afgør den nøjagtige beliggenhed, der godkendes af indenrigsministeren.

Til § 7

Normalt vil en tilladelse eller et påbud blive givet til etablering af udsalg inden for det geografiske område, som apoteket antages at forsyne (»apotekets naturlige opland«), men der kan – som i dag – forekomme tilfælde, hvor dette område kan være vanskeligt at afgrænse, eller hvor særlige grunde taler for at gå uden for området.

Sundhedsstyrelsens adgang til at give påbud om flytning af apoteksudsalg tænkes bl.a. anvendt i tilfælde, hvor hensynet til at opnå en bedre apoteksservice inden for området findes afgørende, eller hvor nødvendige indretningsmæssige ændringer vil blive alt for kostbare, dersom de gennemføres i de hidtidige lokaler. Bestemmelsen forudsættes først anvendt, efter at der er forhandlet med apotekeren med henblik på en aftale om flytning.

Efter lovforslaget overlades det til den enkelte apoteker selv at træffe afgørelse om oprettelse eller nedlæggelse af håndkøbsudsalg, således som det i dag er tilfældet med medicinudleveringssteder. Oprettelse af håndkøbsudsalg har i almindelighed kun betydning for lægemiddelforsyningen inden for et snævert geografisk område, og det vil derfor være naturligt, at afgørelser om oprettelse og nedlæggelse af håndkøbsudsalg som udgangspunkt træffes lokalt. Det forudsættes herved, at den enkelte apotekers adgang til selvstændigt at træffe beslutning i de her omhandlede tilfælde ikke begrænses ved centralt kollegialt fastsatte bestemmelser eller lignende. Der tilsigtes ikke hermed nogen væsentlig forøgelse i det eksisterende antal håndkøbsudsalg eller omvendt nogen forringelse af